

[Parkov.]

Side at beslutte sig til en Ordning er vi ganske afgjort Modstandere af, men vi har aldrig sagt, som den højtærede Minister siger, at vi vilde, at Ordningen skulde være *godkendt* af Sagkundskaben.

Jeg tillod mig, da jeg havde Ordet i Gaar, at henlede Ministerens Opmærksomhed paa, at vi havde faaet en Udtalelse fra Marinestaben om Bevogtningsfartøjernes Evne til at træde i Funktion til Varetagelse af de Opgaver, de har, og at der var fremsat en Udtalelse fra Marinestaben om, at det Deplacement paa 200 t, som efter Forslaget kan blive til Raadighed for hvert enkelt Bevogtningsfartøj, ikke paa nogen Maade er tilstrækkeligt; der siges, at under 330 t vil disse Fartøjer ikke være anvendelige. Derfor havde jeg troet, at naar Ministeren vilde stille Ændringsforslag, vilde han ogsaa have stillet Forslag enten om at formindske Antallet af Bevogtningsfartøjer eller om, at den samlede Tonnage skulde forhøjes. Intet af disse Tilfælde er indtruffet, og saa vidt jeg hørte, var Ministeren heller slet ikke inde paa denne Sag. Men det er dog af afgørende Betydning, forekommer det mig, naar det høje Ting skal tage Stilling til denne Sag, og det da viser sig, at blot paa et eneste Punkt, nemlig det eneste Punkt, hvor Sagkundskaben overhovedet har haft Lejlighed til at udtale sig, foreligger der en Udtalelse, som skarpt gaar imod det, som Lovforslaget indeholder, en Udtalelse, som erklærer, at de Bevogtningsfartøjer, som her stilles til Raadighed, er uanvendelige til dette Formaal. Det forekommer mig, at det hos ærede Medlemmer maa rejse en vis Tvivl med Hensyn til andre Bestemmelser, som indeholdes i Lovforslaget. For vort Vedkommende har det selvfølgelig været fuldkommen tilstrækkeligt til, at vi ser, at Forslaget paa dette — som for øvrigt paa mange andre Punkter — er ganske utilstrækkeligt.

De Udtalelser og Bemærkninger, som veksledes mellem den højtærede Udenrigsminister og det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen og mig i Gaar, blev optaget til Behandling af det ærede Medlem Hr. Pürschel, og efter min Formening.....

Formanden: Jeg maa paa ny anmode om, at man udsætter den videre Drøftelse af dette Spørgsmaal til tredje Behandling.

Parkov: Ja, jeg udsætter det gerne; thi det forekommer mig, at de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Pürschel fremsatte,

var af en saadan Vægt, at jeg intet har at tilføje.

Den ærede Ordfører var bl. a. inde paa, at den Beregning, som var angivet i Betænkningen, gav til Kende, at Vagtkorpset var langt bedre udstyret med Befalingsmænd end det Forslag, som fhv. Minister Brorsen havde fremsat. Nu skal jeg dertil sige, at vi har jo ikke noget med Indholdet af fhv. Forsvarsminister Brorsens Forslag at gøre; vi har ikke haft Indflydelse derpaa. Men dernæst forekommer det mig, at naar der fremsættes Betragtninger, som ikke helt holder Stik, saa er det en Pligt for alle Medlemmer, i dette Tilfælde altsaa ogsaa for os, at gøre opmærksom derpaa; og man kan ikke opstille et Regnestykke som det, den ærede Ordfører for Flertallet har opstillet. Man maa skelne mellem Befalingsmænd af Linien og Befalingsmænd af Reserven; thi Forholdet er jo det, at Befalingsmænd af Linien er Kærnen i et Korps; det er dem, der er Stammen, og som er afgørende for, hvorledes det andet skal kunne samle sig om denne Stamme, og hvorledes et saadant Korps skal kunne funktionere. Og hvis man foretager en Undersøgelse, vil man se, at i fhv. Minister Brorsens Forslag var der en Befalingsmand i Linien for hver 78 Mand, medens Vagtkorpset har en Befalingsmand af Linien for hver 92 Mand. Altsaa, i saa Henseende var den tidligere Ministers Forslag betydelig bedre udstyret med Liniebefalingsmænd end Vagtkorpset. Ganske vist har Vagtkorpset mange flere Befalingsmænd af Reserven end det Brørsenske Forslag; men det lægger jeg mindre Vægt paa; for det er Befalingsmændene af Linien, som er Stammen og Kærnen af et saadant Korps.

Jeg skal ikke her komme ind paa, hvilke Opgaver der foreligger vedrørende Neutraliteten og vedrørende forsættelige og uforsættelige Krænkelser af Neutraliteten, eller paa, hvilke Opgaver der er krigsmæssige, og hvilke der er Kampopgaver; for det forstaar jeg, at den højtærede Formand vil have henlagt til Lovforslagets tredje Behandling. Der er blot een Bemærkning, jeg maaske maa have Lov til at gøre; det er denne: Naar den ærede Ordfører siger, at det danske Folk har taget et klart Standpunkt i denne Sag, er dette jo ingenlunde nye Toner. Det har vi hørt tidligere; vi har hørt af den højtærede Udenrigsminister, at det danske Folk har taget et klart Standpunkt. Efter min Mening har det danske Folk ikke taget et klart Standpunkt. Men hvis det danske